

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII.

BROJ 8.

Šibenik, 21. veljače 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 47.

Smisao života

Šaroliki leptir, koji se raduje cvijeću i sunčanoj svjetlosti, ne zna zašto živi. Ne zna to ni ponosni lav, ni umiljato jagnje, ni moćni slon kao ni onaj psić koji čuči pred vratima svoga gospodara.

Ta, kako bi i znali, kad nisu obdareni prodornim svijetlom razuma!

Mnogi će iz toga zaključiti: Čovjek, koji se baš svojim razumom visoko izdiže iznad svih stvora, sigurno, zna za smisao svoga života.

Jest, tako bi moralo biti, ali, nažalost, to uvijek ne odgovara istini.

Ima ih koji žive, bez misli i svrhe, kao jednodnevni leptiri; ima ih koji, kao ni lav, ni jagnje, ni slon, ni pas, ne traže ništa nad zemljom. Žive samo da žive! Bez osvrta na jučer, bez misli na sutra!

Nije potrebno upoznati smisao života pa da živiš. Živjeti se, istina, može i bez toga znanja, ali bez njega razumno biće ne može provadati život koji bi bio vrijedan života!

Nekoć nije bilo lako upoznati životni smisao. To je bilo onda, kad su se ljudi klanjali Nepoznatom Bogu, i kad su čeznuli, kao danas djeca, za božićnim blagdanima, za dolaskom nekoga koji bi ih naučio, kako se pravilno časti i moliti vrhovno Božanstvo.

Danas, poslije toliko stotina godina otkad se na zemlji pojavio utjelovljeni Bog, nije više tako teško upoznati vrijednost i ispitati smisao ovozemnoga kratkotrajnog ali patničkog života.

Pa ipak — ipak bezbroj ljudi ne putuje označenom cestom života nego tumara kao izgubljena ovca u šumi i luđa kao odriješeni čamac na širokoj pučini mora.

Kako su bijedni svi koji ni danas ne znaju ono, o čemu je bio uvjeren, već prije Krista, mudri i trijezni Sokrat kad je, malo pred smrt, govorio:

»Moja duša će začas poći k dobromu i umnomu Bogu.«

Kako je žalostan život za sve koji u životu ne pronadoše ni mudrost staroga poganina Cicerona, koju je izrazio riječima:

»Zaista, bićemo sretni, kad se, rastavljeni od tijela, potpuno riješimo

Naša kritika viših

Mi nikada nećemo reći da je nešto dobro, ako to uistinu nije, pa makar se za to zauzimali ljudi ne znam kakvih položaja. Ljudi mogu imati najbolju nakanu, ali ustrajati u nečemu što nije dobro, nije ni krepost ni odlika na kojoj bismo drugomu zavidili, a još manje ga slijedili.

Mladi naraštaj je naraštaj kritike. To znamo i priznajemo, ali i oni koje se kritizira isto tako moraju priznati da se zato, sigurno, ima i razloga. Punó je lakše mladem čovjeku stupiti na megdan, jer mu je prošlost, koja je kratka, najčešće čista. Starijemu je teže, jer, zbilja, treba biti čovjek, da na koncu svojih dana možeš reći: ko će mi se usuditi što prebaciti, gdje i u čemu i kada sam se iznevjerio?

Nepravdno je i nečovječki ostrim kritikama nabacivati se na ljude položaja kao uzročnike svega zla koje nas mori. U najviše postotaka uistinu su krivci, i ako ne formalni, a ono sigurno stvarni, bilo radi propusta bilo radi nehajstva, ali uvijek moramo dobro lučiti osobu od stvari. Naša kritika, ipak, mora imati granice i radi pravednosti i radi poštenja, pa i poštovanja. Idealno bi bilo kad bi svi ljudi bili savršeni, ali ljudi ostaju ljudi, pa je nepravdno i nepošteno kad se stavimo u pozu kritičara koji od onoga koga kritizira traži savršenstvo, ideal evandeoskoga čovjeka. Taj ideal ostaje idealom, ali moramo biti pravedni i poštenu pa priznati da kao što je do ostvarenja takvog ideala vrlo teško doći nama, da je isto tako, više ili manje, i onomu drugomu koga mi kritiziramo.

Jedno hoću da naglasim i istaknem!

Čast i zahvala sijedoj kosi na posvećenoj i neposvećenoj glavi, čovjeku crkvenom i svjetovnom, koji je do starijih svojih dana došao putem dobra i zla, putem čovjeka koji pada i ustaje; za dobro smo mu zahvalni, a za propuste i pogreške će kod poštenih ljudi naići na razumijevanje.

Sve što bi na ljude polo-

ne mirnih čežnja i neumorno nasrtljivih strasti. Jer kad već sada u bezbrižnim časovima rado nešto motrimo i rasudujemo, to ćemo i onda, mnogo manje smetani, uroniti u zrenje i pronicanje stvari...«

Nu da budemo sigurni, da se ne moramo oslanjati na stare i nove mudrace, koji, iako su mudraci, uvijek ostaju grešni i varljivi, rekao nam je nepogrešivi i neprevarljivi Krist, na razne načine i na mnogo mjesta:

— Smisao čovječjega života je u posmrtnom životu, u Bogu!

I samo takav smisao opravdava život! I samo onaj čovjek koji

Mi razlikujemo osobu od stvari; pa kao što znamo oprostiti starim vlasima, znamo i onim mladima, jer i mlad čovjek koji put staro misli, kao što se nađe da i star mlado rasuduje. Po kršćansku razlikujemo grijeh od grješnika.

Da prošlost ima grijeha i propusta, to se ne da nijekati i ludo je nijekati. Sadašnjost, tupa i tvrda, to kriči i svjedoči. Ovo što mi proživljujemo i doživljujemo grijesi su prošlosti, grijesi su naraštaja koji su još na životu.

I kada to ističemo, ne bi se smio niko naći uvrijeđen. Mladi naraštaj na svojoj koži čita ispisane grijeha otaca i on hoće da s gnijilim dijelom prošlosti koja se rascvala u sadašnjosti posve obračuna i zasiječe do živa. Oni koji mladi naraštaj zaustavljaju u junačkom naletu da skrene tok događaja na dobro i da pospješi njihov razvoj, grijehše pred Bogom i narodom, pa makar se to njima činilo čudno i neshvatljivo. Mladem naraštaju može se prigovoriti ovo ili ono, ali jedno stoji — časne je prošlosti a goru od ljubavi k Bogu i rodu — u njegovom radu nema ni trunka sebičnosti i koristoljublja.

Žaja spadalo jest: da nadziru rad mladih i roditeljski pazе, da se ne skrene i da plamen ne bude odviše jak, tako da ne nastane požar koji ruši, a nikako ne gradi. A mladem naraštaju ne dati i priječiti da ide putem što ga on stvara a narod potvrđuje; kočiti razvoj mladih snaga, a da čovjek ne nalazi opravdana razloga — to nije ni očinski ni materinski i za to nije niko od nikoga primio poslanje, a najmanje od Crkve koja je majka slobodne djece zajedničkog Oca.

Ako u Crkvi ne može biti slobode u stvari koja ne samo da je dobra, nego idealno dobra, onda riječ „sloboda“ brišimo iz svetopisamskih knjiga.

Junior

usvaja taj smisao živi životom vrijednim života!

Korizma traje četrdeset dana, ali prosječni čovječji život traje mnogo više. I u tom životu često se niže korizma za korizmom, koje su mnogo duže i mnogo teže nego ova četrdesetdnevna pokora u crkvenoj godini.

I kako rastumačiti i podnijeti sve one krvave udarce, gromove i potrese u životu, ako ne potražimo i ne nademo smisao života u životu poslije smrti, u Bogu?!

Nismo uvijek raspoloženi za trijezno i ozbiljno razmišljanje. Brige nas rastresuju, a savremena brzina odnaša sa sobom svaku dublju misao kojabi nas, poput

Socijalno zrnje

RUSIJA I NEMIJEŠANJE

Bratoubilački rat u Španiji je nešto nečuvana u povijesti. Zato se radi na tom da se zabrani bilo kakvu pomoć jednoj ili drugoj zaraćenoj strani. Naravski, i Rusija je za nemiješanje. No, kako shvaća ona to „nemiješanje“, pokazace nam ovi brzovjati:

Glavnom odboru komunističke stranke u sovjetskoj uniji i njezinom velikom voditelju, drugu Staljinu:

U ovim strašnim bojevima, koji se nastavljaju sve do danas, solidarnost je naroda URSS španjolskom narodu na poticaj. Zato Vam obećaje, da se neće povući iz ove borbe niti za minutu, dok ne uništi fašizam u svojoj državi i time dade strašni udarac fašizmu po čitavom svijetu.

Naš narod žrtvuje živote u borbi proti fašizmu. Znajte, da je Vaša bratska pomoć podigla naše oduševljenje, da je ulila u naše borce nove sile i utvrdila im vjeru u pobjedu.

Glavni odbor komunističke stranke u Španiji.

Glavnom odboru komunističke stranke u Španiji, drugu Jose-u Diazu:

Radništvo u URSS vrši samo svoju dužnost, kada sa svim silama, kojima može, podupire španjolske revolucionarne skupine. Svijesno je, da nije samo španjolska stvar, nego stvar kulturnog i naprednog čovječanstva, da uništi nazadnjačke fašiste.

Bratski zdravo! J. Staljin

Radnici sovjetske unije, koji su se sakupili da pokažu svoju uzajamnost s herojskim španjolskim narodom koji brani svoju čast pred napadom fašista, izjavljuju:

Niti za jedan dan ne možemo dozvoliti, da bi fašisti iz Njemačke, Italije ili Portugala kršili pogodbu o nemiješanju u španjolske stvari.

Toplo pozdravljamo izjave naše vlade, koja direktno posreduje za prava republikanske vlade.

Najzanimivije je to, da je sve to moskovska „Pravda“ donijela isti dan!

aviona, mogla dignuti nad zemlju, u nadoblačne visine.

Svejedno, jer smo razumni, moramo naći prilike i vremena i za ozbiljnije misli, za dublje razmišljanje. A zar nam Crkva baš s korizmom ne pruža najzgodniju priliku i najprikladnije vrijeme da zademo pod površinu i tamo negdje u dubini nademo pravi smisao života?

Ko priznaje Krista, njegovo pogrdeno čovječanstvo i čudesno božanstvo, taj je već našao smisao života. A mi Ga priznajemo i ispovijedamo! Ne preostaje nam, dakle, ništa drugo nego da još i živimo životom koji odgovara njegovom smislu.

Ig.

Naš dobri Pastir

14. t. mj. navršilo se 15 godina, da je preuzv. o. dr Jerolim Mileta imenovan, 26. t. mj. navršilo se 15 godina, da je posvećen, a 2. IV. da je ustoličen za šibenskoga biskupa i imenovan administratorom našega dijela bivše zadarske nadbiskupije.

15 godina je to neumornoga rada, apostolskoga žara, očinske ljubavi i skrbi, odlučnog zauzimanja za duhovni procvat povjerenih mu biskupija!

O tomu je svjedokom Sjemenište. To je njegovo mezinče. Prije njega ga nije bilo, kad smo izgubili ono u Zadru. Velika nestašica svećenstva i svećeničkog pomlatka sili ga, da uz silne žrtve odmah otvara privremeno sjemenište. No ne miruje, dok mu ne uspije da za sjemenište sagradi današnju velebnu zgradu. Nakon toga gradi i ljetnikovce za svoj dragi svećenički pomladak. Na sebe zaboravlja, sve žrtvuje, kad treba pomoći sjemeništu i svećeničkom pomlatku.

O tomu je svjedokom Katolička Akcija. Želi, nastoji, bodri, piše, govori, da ne bude župe bez Katoličke Akcije, da se organizuju pojedini staleži, napose omladina. Potiče svoje svećenike, uči vjernike, kako je to hitna potreba vremena. Uriče sastanke, konferencije, tečajeve, sletove, manifestacione dane, kongrese u tu svrhu. Sam lično prisustvuje svakoj i najmanjoj priredbi. Raduje se uspjehu i napretku, žalosti ga svaki i najmanji neuspjeh. I osnivaju se katolička društva u Šibeniku i po svim našim većim i manjim mjestima. Katolička Akcija od dana u dan sve više napreduje. Njegovom zaslugom i trajnom potporom gradi se Katolički Dom u Šibeniku za društva Kat. Akcije, da bolje odgovore svom uzvišenom zadatku.

O tomu je svjedokom naš „Katolik“. Predobro shvaća važnost štampe u današnje preobrazitelne dane. Zato toplo preporuča i izdašno podupire naš „Katolik“ te se za nj najživlje zanima i traži od svoga svećenstva, da ne bude župe, u koju ne bi u što većem broju zalazio naš „Katolik“.

O tomu je svjedokom „Katolička Karitas“, koju on svom svećenstvu i vjernicima živo preporuča. Zato su svi potrebni i bijedni uvijek naišli kod njega na razumijevanje i pomoć.

O tomu je svjedokom njegova dnevna neprestana pastirska briga i revnost, da iskoristi svaku priliku te kršćanski život što bolje procvate po svim našim župama i svećenstvo bude što uzornije i revnije. Zato po 2 i 3 puta obilazi pojedine župe ne žaleći truda i ne štedeći zdravlje. Sa rijetkom strpljivošću i savješnošću vodi računa i skrbi o svakom i najsitnijem dušobrižnom pitanju. Uprilicuje duhovne vježbe i pučke misije po župama. Otvara nove ženske redovničke kuće prema zahtjevima vremena i modernog dušobrižništva. Na njegov poticaj drže se uspjeli euharistijski kongresi u Šibeniku, Prehu, Pagu, Tiješnu, Drnišu. Sa svećenstvom i vjernicima je tako susretljiv blag i prijazan.

Sve nas je to poticalo, da svečanije proslavimo ovu njegovu 15-godišnju.

Podlistak

Odgovor na jedno pismo

Stvar mi se s početka činila smiješnom; kakva žala i ništa više. Bit će se, rekoh u sebi, nekome svadjelo da se naruga malo sobom i sa mnom, te mi je poslao to pismo. Medutim kako vidim moram ga primiti u ozbiljnijem smislu.

Što je u stvari? Napisah neke članke, razabrali neki u njima sebe i sad traže bezuslovnu zadovoljštinu. A ja sve to napisah s velikim obzirom! Eto nigdje, a ma baš nigdje ne spomenuh ničije ime pa niti mjesto. Ali što ćeš, ogledalo je bilo tako jasno, da su odmah sebe prepoznali, čim su u nj pogledali. I sada ništa manje, promislite, nego će me lišiti domovinskoga prava.

E pa kako?! Kako? Sada oni imaju vlast pa valjda znadu, kako!

Uprav me to najviše uznemirilo, pa stoga odlučih javno odgovoriti na pismo što sam ga nedavno primio od

neke anonimnog mještanina. „Javno si — aže — osramotio mjesto“. Zato se ne mogu poslužiti privatnom zadovoljstvom. A zadovoljština treba da bude, jer znate domovinsko pravo ipak nije mala stvar. Doista je bio ono svoje mjesto već sto puta zamijenio sa bilo kojim drugim, jer mi, istini za volju, malo služi na čast. Ali što je, tu je! Kad ga već imam, ne smijem ga ludo izgubiti.

„Takvu sramotu — kaže moj crveni mještanin — kao ti nije još nitko nanio našem selu: javno ga klevetajući!“

A ja, ljudi moji, ni ne pomislih na kakvu sramotu ili klevetu. Ne učinih ništa nego što sam bacio kamačak u lokvu. Voda se uzbubala, okružila zrak i sad se na mene digla graja, zato što bara smrdi. Kažu: „Morao si pustiti na miru lokvu“. Dakle je bolje da stoji mirno zato da ne zaudara, a ne smeta ništa da se u toj mirnoći sve više legu crveni komarci i da gnjilež prodiru do dna.

Bolje je, bolje da je ta lokva malo zasmrdjela, jer bi sada moji mještanin ako su i malo svijesni mještani ljud-

da Aleksandrije. Njegov suvremenik bio je krivovjerac Arije. Upravo divovsku borbu morao je Aleksandar izdržati s ovim opakim krivovjercem. Plod napora i truda sv. Aleksandra bio je glasoviti crkveni sabor u Niceji g. 325, na komu je bilo osuđeno Arijevo krivovjerje.

Subota, 27. II: Sv. *Gabrijel od Zalosne Gospe*. Rodio se u Asizu. Kasnije je ušao u red Pasionista i u 24. godini života umro na glasu svetosti. Osobito se odlikovao u štovanju muke Isusove i Gospinih boli. Umro je g. 1862. Nazivlju ga sv. Alojzijem 19. vijeka.

II. Korizmena nedjelja

Čitanje poslanice bl. Pavla Apostola Solunjanima (1 4, 1-7): — Braćo! Molimo vas i zaklinjemo u Gospodinu Isusu, kao što naučiste od nas, kako vam treba živjeti i ugadati Bogu, pa tako i živite da što većma napredujete. Jer znate kakove sam vam zapovijedi dao po Gospodinu Isusu. Jer je ovo volja Božja: posvećenje vaše, da se čuvate od bludnosti i da svaki od vas znade držati tijelo svoje u posvećenju i poštenju; a ne u strastvenoj požudi kao i neznabošci koji ne poznaju Boga; da niko ne nadhiiri i ne izigra u trgovini brata svojega, jer je Gospodin osvetnik za sve to, kao što vam i prije kazasmo i posvjedočismo. Jer nas Bog nije pozvao na nečistoću, nego na svetost: u Kristu Isusu Gospodinu našem.

† *Sljedi sv. Evanđelje po Mateju (17, 1-9)*. — U ono vrijeme uze Isus sa sobom Petra i Jakova i Ivana i povede ih na visoku goru nasamo, i preobrazi se pred njima. I zasja lice Njegovo kao sunce, a haljine Njegove postadoše kao snijeg. I gle, ukazase im se Mojsije i Ilija govoreći s Njime. A Petar odgovarajući reče Isusu: „Gospodine, dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš, učini čemo ovdje tri šatora, Tebi jedan, Mojsiji jedan, a Iliji jedan!“ Dok on još govoraše, gle, sjajan oblak ih zakloni! I gle, glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubljani, u kome sam se dobro nasladio, Njega slušajte! Kad to čuše učenici, padoše ničice i silno se prepadoše. I pristupivši Isus dotakne ih se i reče im: „Ustanite, nemojte se bojati!“ A oni podignuvši oči svoje nikoga ne vidješe do samoga Isusa. I silazeći s gore zapovjedi im Isus: „Nikome ne kazujte što ste vidjeli, dok Sin čovječanski ne uskrsne od mrtvih!“

Poslije borba pobjeda

Nije se lako žrtvovati i upokoravati svoje tijelo. Veselje je ugodnije od pokore. Takva je naša narav, i niko je od nas neće više moći promijeniti.

Ali kad se je Isus žrtvovao, postio i pokoru činio, zašto ne bismo i mi? Tim više što mi imamo za što pokoru činiti, jer smo grešni, dok je Isus bio savršena i neokaljana čistoća.

Tako nam razum govori. Ali srce? Naše srce se opire tomu. Ono zarezire od životnih poteškoća i žrtava posta i pokore.

Crkva sve to zna. Zato nam nije jednostavno, bez ikakvog olakšanja i pobude, naredila četrdeset dana korizmenoga posta, pokore i sabrane ti-

šine. Ta evo već ove druge korizmenedjelje hoće da nas napuni neki vedrim raspoloženjem, kad nam, u vandelj, predložuje svijetli prizor Kristovog preobraženja na gori Tabor

I dok čitamo: „Uze Isus sa sobom Petra i Jkova i Ivana, i povede ih na visoku goru nasamo, i preobrazi se pred njima. I zasja lice Njegovo kao sunce a haljine Njegove postadoše kao snijeg...“ — nehotice se moramo pitati, zašto se sad u ovo pokorničko korizmeno doba govori i o Kristovom preobraženju? Ništa nije bez razloga, pa ni to.

Na Uskrs ćemo se s Kristom vseliti. Pjevaćemo pjesmu slave i pobjede. Ali do Uskrsa je još prilično dugo. I kroz to vrijeme moraćemo priti Isusa u Njegovom trpljenju i pokori, sramoti, bičevanju i pribijanju na križ. Nu da u tome ne smalakšemo Crkva nas s evandeoskim odlomkom o Kristovom preobraženju bodri i jača. Kao da nam kaže: Poslije borbe doživjećete pobjedu, poslije sramotne slavu!

Zar Krist nije u pustinji četrdeset dana postio i na koncu izdržao borbu sa sotonom? Ilija je morao četrdeset dana postiti pa da onda uzade na Bzju goru Horeb, a i Mojsije je tek poslije četrdesetnevnoga posta bio u jedan da od Boga primi, na brdu Sinaj, ploče zakona.

To je zakon naravi i pravilo duhovnoga života: Ništa bez muke, priko trnja do zvijezda! — Nu ko se mu i bori, doživjeće, poput Krista, radno preobraženje. A to i jest svrha korizmene pokore.

Ako se i nećemo, tu na zemlji tjelesno preobraziti, preobrazićemo u duši. I to svaki put, kad nam se ispovijed povrati krsnu odjeću nevisti, a sv. pričest nas napuni višnjom snagom, Milošću Božjom; svaki put kada, zadovoljivši za svoje grijeh možemo iskreno i opravdano reći: O čee naš!...

U korizmi su se nekoć katekumene pripravljali na sveto krštenje. A upravo krštenje stvara u duši pravo preobraženje. Zato nas Isusovo preobraženje ne potsjeca samo na uskrsnu slavu, koju ćemo doživjeti budemo li u korizmu sveto provadali, nego na spominje i one krsne milosti koju su u stara vremena, nakon duge i teške pripreme, primali katekumene.

Sve je to razlog, zašto se ov druge korizmene nedjelje čita evandjelje o Gospodinovom preobraženju. Teško je trčati uza strmo brdčim je visočije i strmije, tim tež Ali ako znaš, da ćeš na vrhu naći put sanduk zлата i dragoga kamenja, t čačeš, iako ti klecaju koljena, rado veselo.

Takvo je značenje i korizmenog posta, koje će nas dovesti na brd uskrsnuća.

Litur

NAJDEBLJI ČOVJEK NA SVIJETU Luj, Bertinije umro je u Parizu. Bio je težak 265 kg, a oko pasa je mjerilo 2 metra i 20 cm. Sve do svjetskoga rata bio je čovjek normalne težine. Tek poslije jedne operacije na ruci počeo je naglo da deblja, dok napokon, pred smrt, nije dotjerao do toga, da je postao najdeblji i najteži čovjek na svijetu.

Ilice nije sramota, pače to je odgojno samo ako starijima kasnije uspije učiteljice ušutkati, eda kad ostave selo ne pričaju što se u njemu dešava, jer čovječje, to bi značilo osramotiti mjesto.

Ili na primjer upravi se prohtijni zašto protjerati iz sela liječnika (valjda zato da budu i siromašni prisiljeni kad se razbole ići u grad k liječniku u ovoj godini obilja!). Ali mi se mora na svaki način zabraniti da ne priča u svijetu stvari što je doživio u mjestu, jer bi se time osramotilo mjesto.

Ili recimo... oh, bolje više ne reći ništa, jer je gnjilež već do srži probila!

E, kad smo dotle došli, onda vjerujem, da se i moje pisanje može nazvati sramotno i bez domovinskoga prava.

Radi toga eto odlučih da im više neću ticati ni spominjati njihovo zlatno mjesto.

Ovo par riječi neka bude kao mo odgovor na primljeno pismo.

Fr. Denys — Sien.

Euharistijsko slavlje u Manili

(3. - 7. II. 1937.)

Ovih se dana katolički svijet osobito obradovao veličajnom uspjehu međunarodnog euharistijskog kongresa u Manili.

Dok se oko nas koješta događa, što nas mora zabrinuti, ipak doživljujemo i utješnih pojava. Dok se neke zemlje sve više crvene i svoje crvene ideje hoće da prošire i po ostalim zemljama svijeta, tješila nas je ona bijela Hostija, koja je u sjaju ekvatorskoga sunca sjala i bacala svoje zrake nadaleko, da svojim žarom oživi uspavane duše. Bijeli ljudi iz Evrope i Amerike, pripadnici žute rase iz Azije, crnci iz Afrike i Australije, crvenokošci — svi skupljeni pred presv. Hostijom osjećali su se jednom dušom, jer su svi katolici i svi ljube dragoga Krista, sakrivenoga u prebijejoj Hostiji.

Pripreme za kongres bile su velične, ne samo tehničke, već i duhovne. Već godinu dana se vrše te pripreme. Obavljale su se duhovne vježbe, razni kongresi, razne euharistijske pobožnosti i mnoge trodnevne. Na hiljade onih, koji su bili postali vjerski nehajni i mlaki, povratili se živom Kristovom stadi; na stotine pogana je primilo sv. krštenje.

Ovaj kongres će bez dvojbe djelovati na mnoge, a molitve milijuna katolika će isprositi još nova i brojna obraćenja.

Stižu stotino hiljada hodočasnika od 32 narodnosti. — Doček Papina Legata

U noći od 1.—2. II. bilo je u Manili živo kao po danu. Noć je bila ispunjena dolazanjem hodočasnika. Grad je bio okićen Papinim zastavama i drugim raznih naroda, a bio je osvjetljen mnoštvom svjetiljki. Pred zoru se pojavilo 14 parobroda sa raznih strana svijeta, koji su nosili hodočasnike svih narodnosti. Ti veliki preokceanski parobrodi su bili kao putujuće crkve. U njima su se dnevno čitale sv. Mise, držale propovijedi, obavljala dnevna i noćna klanjanja, opće pričesti i čak procesije sa Presvetim Sakramentom. Svi parobrodi su zastali očekujući parobrod „Conte Rosso“, koji je imao dovesti Papinog Legata. Kad se na pučini pojavio „Conte Rosso“ pozdraviše ga ostali parobrodi i tvornice zviždanjem sirena, a crkve slavljenjem, što je trajalo pola sata. Na obali je mnoštvo svijeta već nekoliko sati strpljivo očekivalo Kardinala Legata. Kad se Kardinal Dougherty iskrcao, čitavo to mnoštvo stalo je oduševljeno pljeskati i klicati mu svaki na svom jeziku. Svi predstavnici crkvenih i građanskih vlasti pozdraviše ga, a načelnik Manile mu pokloni ključeve grada u znak svojevoljne odanosti Kristu Kralju.

Sa obale se uputi Legat, praćen od mnoštva, u katedralu gdje ga je već očekivalo mnoštvo svijeta u narodnim nošnjama. Iza obavljene službe Božje Kardinal Legat poklonio je nadbiskupu Manile zlatnu monstrancu, dar sv. Oca.

Popodne se Legat pošao pokloniti Gospi u nedalekom svetištu sa mnoštvom pratilaca.

Predveče je bila velika skupština na stadionu Razil, gdje su vjernici, obučeni u šarene narodne nošnje, uz pjevanje i sviranje igrali karakteristične narodne igre.

Istoga dana je Kardinal Dougherty govorio na telefonu sa pretsjedičkom Otočja Nj. E. Emanuele Quezon koji je bio tih dana na službenom putovanju po Americi. Pretsjedičnik mu je izrazio svoje poštovanje i požalio, što nije prisutan kongresu. Legat mu je

zahvalio, napo: e zato, što se pobrinuo, da što bolje uspije ova velika vjerska manifestacija.

Otvor kongresa Uz Papinskog Legata prisutno je 120 nadbiskupa i biskupa i 300 hiljada ljudi

3. II. u 5 s. pp. bio je otvor kongresa. Tada je po svim crkvama izloženo Svetotajstvo, koje je neprekidno ostalo izloženo do nedjelje naveče. Sve svečanosti su se razvijale ranim jutrom ili predveče pa čak i u noći, jer je preko dana bila nepodnošiva vrućina.

U parku Luneta, gdje je imao biti otvor kongresa, kod improviziranog oltara stajalo je mnoštvo biskupa i nadbiskupa, zatim članovi odbora, koji su organizirali kongres. Na posebnoj tribini bili su politički i vojnički predstavnici. Kardinal Legat, kad je došao, dočekao je klikanjem i posipanjem cvijeća. Zbor pjevača zapjevao je „Tu es Petrus“. Nato je pročitano pismo sv. Oca svim učesnicima ovoga kongresa, koje je popraćeno burnim klicanjem: „Živio Papa!“ Slijedio je pozdravni govor nadbiskupa Manile. Pretsjedičnik internacionalnog odbora naglasio je zadatak kongresa, o čemu je govorio i Kardinal Legat. Iza toga je slijedio svečani blagoslov.

Glavni program kongresa: Žrtva, Euharistija i svećenstvo

Život u Manili je tih dana rano započinjao. Već u 4 sata su sve crkve bile pune vjernika. Mise su se neprekidno redale.

Misa za 150 hiljada žena

Srijeda 3. II. određena je bila za rad sekcija za žene. U 6.50 s. u parku Luneta pred veličajnim oltarom očitana je sv. Misa za 150 hiljada žena. Preko Mise održana je propovijed, a zatim mnogi biskupi i nadbiskupi sašli su među žene koje su klečale na klupama i podijelili im sv. Pričest.

Oko 9 s. sakupile su se one opet u raznim crkvama i dvoranama u kojima su se održale skupštine žena raznih narodnosti. Predavanje je bilo: „Utjecaj roditelja na djecu, da se u njima razvije pobožnost prema presv. Euharistiji.“

Istoga dana bila je i prva skupština za svećenike.

Prvo međunarodno zborovanje

U 6 s. uveče svi kongresisti su se opet našli u parku Luneta da prisustvuju međunarodnom zborovanju. Govor je održan na latinskom jeziku, a prevadali su ga i na druge jezike. Raspravljalo se o utjecaju Euharistije u širenju vjere, naročito na dalekom Istoku. Zborovanje je trajalo do mrklo noći.

Rad u sekcijama za muševce

Misa za muševce je bila u pola noći. 300 svećenika je pričestilo 120 hiljada muševca. Među prvima su se pričestili predstavnici civilnih i vojničkih vlasti, a zatim ostali vjernici.

Drugoga dana u 6.30 s. bila je u parku Luneta pontifikalna sv. Misa. U 9 s. su počele skupštine za muševce, posebno po narodnosti, na kojima se održalo predavanje: „Utjecaj pobožnosti prema presv. Euharistiji u socijalnom djelovanju.“

U 4 s. pp. u katedrali se održao sat klanjanja za sve kongresiste, na kojemu je Papin Legat održao lijepu propovijed, a iza njega je govorio i nadbiskup Manile. Vijesti o poboljšanju zdravlja sv. Oca dočekali su vjernici silnim oduševljenjem. S velikim pouzdanjem uzdigli su svoje molbe Bogu za dragocjeno zdravlje sv. Oca. U isto vrijeme u svim crkvama i kapelama dizale su se molitve iz stotinu tisuća grla za istu svrhu: čitav kongres je molio za Papu.

Trećega dana kad se imalo održati drugo međunarodno zborovanje u par-

ku Luneta u 6 s. pp. učini nevrijeme, izlila se velika kiša, koja je u ovo doba rijetkost na Filipinima. Skupština je ipak održana, jer je odbor kongresa predvidio nevrijeme, pa su postavljeni radio aparati za primanje po svim skloništim gdje su bili vjernici. Predavanje na ovom drugom zborovanju bilo je: „Vječan život ljudi koji dolazi od presv. Euharistije.“

Dan djece

Subota 6. II. je bila određena za djecu, a istoga dana se slavio i Papin dan. Spojila su se tako dva slatka čuvstva: jedno roditeljsko prema djeci, a drugo prema svetom Ocu, Ocu svih katolika. Misa za djecu je bila u Luneti. Preko sv. Mise je 60 hiljada djece pristupilo sv. Pričesti. Održana im je i propovijed.

Legat je toga dana primio mnogo čestitaka za sv. Oca. Toga dana je došlo još mnogo vjernika iz okolice da čestitaju Papinom Legatu i da budu prisutni barem zaključku kongresa.

Veličajna procesija

Zadnja velika manifestacija bila je veličajna procesija u nedjelju. Rano poslije podne počele su pripreme za procesiju. Sakupljali su se vjernici u grupama po narodnosti sa svojom zastavom. Procesija se uputila u 5 sati. Prve su išle čete na konjima. Zatim vjernici po narodnosti, pa svećenstvo. Iza svećenstva išla su velika kola od dragocjenog drva, koja je vuklo nekoliko pari konja. Na kolima bijaše Kardinal Dougherty, koji je klečeći odavao počast presv. Sakramentu na kolima. Nad kolima je bila nebica. Oko kola su išle duhovne i svjetovne vlasti, a iza njih još mnoštvo svijeta. Računalo se, da je u procesiji sudjelovalo pola milijuna ljudi, a pola milijuna je stajalo sa strane pozdravljajući, kličući i posipajući cvijećem ovu veličajnu procesiju.

Procesija je završila u parku Luneta, gdje je zatim održan blagoslov za milijun vjernika. Poslije blagoslova to silno mnoštvo još je tu ostalo, da čuje Papin govor preko radija, a bila je već noć, oko 9 s., što odgovara kod nas oko 2 s. pp.

Papin govor

Tada je sv. Otac održao ovaj svoj govor:

„Časna braćo, predraga djeco! Već smo preko lista uručena Kardinalu Legatu izrazili želje, koje je naše srce formiralo prilikom ovoga 33. međunarodnog euharistijskog kongresa. Uza sve to nam je drago, što vam i na ovaj način živom riječi možemo uputiti očinsku riječ. Prije svega izručujemo vam najtoplije čestitke radi prelijepog trijumfa, koji ste priredili Isusu Kristu, univerzalnom Kralju, sakrivenom pod prilikama Euharistije, nadodavajući veličanstvenom izvanjskom sjaju i unutarnji žar pobožnosti. Taj trijumf dolazi iz duša, koje plamte ljubavlju prema božanskom Otкупitelju i radi toga tu ljubav ne smatramo prolaznom i časovnom, nego takovom, da je kadra uputiti na put kreposti i biti važan doprinos za uvijek novi moralni napredak. Najznatniji plod, koji očekujemo od ovog euharistijskog slavlja, koji od Boga molimo i na osobiti način želimo i koji je uostalom u vezi sa glavnom svrhom ovoga Kongresa jest, da bi što više porastao žar za djelo Misija i da bi to djelo iz dana u dan cvalo novim korisnim inicijativama, a sve po kreposti sve vatrenijeg kulta prema Presv. Sakramentu i po sve općenitijim i češćim pričestima.“

I neka bi iz toga izvora proisteklo za mozgove što više svijetla, za srca što više žara i za djela i napore vrhunaravna plodnost rezultata.

I u času dok se mnogi naši suvremenici, zaslijepljeni zabludama i odani manama i nasladama u međusobnoj borbi, mržnji i neslozi, udaljuju od Isusa Krista, koji je put, istina i ži-

vot, i vijedno idu prema vlastitoj propasti, vi, časna braćo i predraga sinovi, približite se još većim zanosom Spasitelju, povežite se uz Njega još čvršćim vezama i prikazujući mu dužni prinos ljubavi i zadovoljštine, nastojte na sve načine, da bi sva vaša zalutala braćo i svi oni, koji su u sjenama i tami smrti, došli po Njemu do svjetlosti, istine i života. Da bi svi prepoznali, poštovali i slijedili Onoga, koji jedini „ima riječi života vječnoga“, tako da bi konačno nestalo ovih tolikih zamašnjih socijalnih smutnja, da bi svi ljudi postali braća po pravečnosti i ljubavi i da bi što prije izmučenom čovječanstvu osvanuo mir.“

Ovo su naše želje, časna braćo i ljubljivi sinovi, koje mi, koji smo među vama na neki način prisutni u osobi našega Legata, a povezani i očinskom ljubavlju, koja prelazi i nadvisuje prostore, ma kako oni bili golemi, uz poniznu molbu upućujemo. Presv. Srcu Kristovu. Neka blagoslov svemogućeg Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga side na vas i ostane s vama na vijeke.“

— „Amen“ — odgovorilo je ogromno mnoštvo, a iza toga je slijedilo oduševljeno odobravanje i klicanje.

Papin Legat je otputovao iste večeri, otpraćen mnoštvom svijeta.

Ovim je završen jedan od značajnijih međunarodnih Euharistijskih kongresa. M.

Po svijetu

PRED RASPUSTOM VJERSKIH SKOLA U NJEMACKOJ. Njemačka vlada propisala je takozvane „izbore za roditelje“, kod kojih roditelji moraju pismeno da se izjasne, žele li, da njihova djeca i dalje pohađaju vjerske škole, ili žele, da polaze državne mješovite škole. Dosad su se u nekoliko mjesa već izjavili i uspjeh „glasovanja“ je taj, da se 90 posto roditelja izjavilo protiv vjerskim školama iz razloga, koje u Njemačkoj danas nije teško razumjeti. Državna je vlast nakon takvog glasovanja brzo zaključila, da smije otpustiti većinu sve postojeće katoličke škole. Otpuštenih je već oko 600 katoličkih učitelja, redovnika i redovnica, koji su poučavali u vjerskim školama. Njemačka vlada će nastaviti s ovakvim „glasovanjem“ i zgodnim prilikom odzgo postići takve uspjehe, da će u najkraće vrijeme, usprkos konkordata, zatvoriti sve vjerske škole i tako njemačkoj omladini oduzeti svaku mogućnost, da se poučava na osnovu kršćanskog svjetovnog nazora. — Jasnije je, da se tu radi o strahovitom pritisku na savjest roditelja. Ova borba o vjerske škole otvara pogled u metode nasilničke i podzemne borbe, koju nacionalsocijalizam vodi protiv katoličke vjere. Geslo „Katolicizam je državni neprijatelj broj 2“ ovom prilikom dobilo je svoju ozbiljnu potvrdu. Tako se i nacionalsocijalizam uvrštava u red progovitelja Crkve!

INDIJSKI NARODNI KONGRES odlučio je, da se novi engleski ustav za Indiju jednostavno odbije i da se ne sudjeluje na krunidbenim svečanostima engleskog kralja Đure VI. Senzaciju je pobudio poznati borac za indijska prava Mahatma Gandhi, koji je nakon dvije godine šutnje na ovom kongresu opet progovorio te pozvao kongres i cijeli indijski narod, da se najodlučnije odupru svakoj političkoj sile.

GOVOR KOJI GOVORI 290 JEZIKOM živi u Frankfurtu u Njemačkoj, a zove se dr Ludwig Schütz. Star je 63 godine. Njegov djed i otac također su govorili više jezika. Ima veliku knjižnicu od 14 hiljada svezaka. Smatraju ga najvećim poznavocem jezika svih vremena i naroda.

PREKO DESET MILIJUNA VRECA KAVE biće uništeno u Braziliji do nove berbe, da bi se tako na svjetskim tržištima održala povoljna cijena. Zbog toga ovih dana na mnogim mjestima u Braziliji gore velike vatre, u koje se svakoga dana baca po 100 hiljada vreća kave.

PODZEMNA ULICA OD ČELIKA dovršava se u trgovačkom središtu Njujorka Manhatanu. Ova ulica biće jako rasvijetljena i služiti će za rasterećivanje saobraćaja. Posebni ventilatori napravljeni su na mnogim mjestima ulice, koji će ljeti dovoditi hladan, a zimi topao zrak.

Nova Urarska radiona

IVAN PETITO - ŠIBENIK

(uz dućan g. Luke Šarića)

Preporuča svoj bogati izbor svakovrsnih švicarskih satova koje ima na prodaji.

Obavlja popravke uz garanciju i umjerene cijene

Naši dopisi

Preko

PROSLAVA PAPINOG DANA. U nedjelju 7. t. mj. svečano je proslavljen Papin dan. Oko 400 sv. Pričesti namijenila je mladež obojega spola skupa s vjernicima za sv. Oca Papu. Na svim Misama govorilo se o Papi. Na drugoj tihoj sv. Misi Križar su korporativno pristupili na sv. Pričest. Na pučkoj sv. Misi u 10 s. Prosvjetno društvo „Biskup Marcell“, predvođeno glazbom, skupa s drugim župljanima u povorci došlo je u crkvu i isto se tako u povorci iz nje vratilo. — U 5 s. popodne u dvorani mjesne Uljarne Prosvjetno društvo „Biskup Marcell“ po svojoj omladini, organiziranoj u Križarskom Bratstvu, dalo je lijepu akademiju u čast sv. Ocu. Zatim je slijedila mala zabava sa lutrijom darovanih predmeta. Treba pohvaliti vč. kapelana o. Tetkica i g. Maestra Zibera, koji su se svojski zauzeli, da ova naša proslava što bolje uspije.

„MOLITVENA OSMINA“ od 18.—25. l. i ove godine je održana u našoj župnoj crkvi za sjedinjenje sviju kršćana te obraćenje Židova i pogana. 18. l. namijenjena je u tu svrhu i sv. Misa, dok bi svakoga jutra iz sv. Mise slijedile Litanije Presv. Imena Isusova sa molitvama za sjedinjenje. Kroz to vrijeme primljene su svega 683 sv. Pričesti.

Knin

Sibenska „Tribuna“ dopisom iz Knina hvali naše Hrvatske Cecilijance, kako su lijepo uspjeli s onim koncertom u Grand hotelu.

Hvali! Ama zašto sve onako hvali? Hvali zbog toga, da kasnije kudi, bez obzira, što će sebi protusloviti. Nerazumljiva je doista dosljednost gospodina Kružoka u ovom poslu, i pitamo se: Kako se može jedna te ista stvar u isti mah hvaliti i kudit?

Kako se dosljedno može kasnije kudit ono, što se prije hvalilo, čudeći se još profesorima i roditeljima što ne pripaze na djecu, da im ne bi djeca pod okom maestra, istih roditelja i profesora, u jednom veoma ugodnom lokalnu, oboljela od gripe? Kako?

Pamet je to, i šta mislite! A?

Ma, kad gospodin Kružok, prijatelj malenih, toliko strahuje, da ne bi djeca za vrijeme jednoga koncerta, u jednom veoma udobnom lokalnu oboljela od gripe, što ne svjetuje profesore, neka, u dogovoru sa roditeljima, barem za ovu zimu zatvore gimnaziju (jao, žalosti dacima!) da ne bi za vrijeme višesatne i to svagdanje obuke, u prašini koju daci, kao daci, sami podignu u školi, pa da ne bi, velim, oboljeli od gripe? Zašto ne bi?!

Pa sve o svē, a neka smo kratki, po onom dopisu sudeći moglo bi se reći ono, što je rekao jedno Hajne, da je „ipak malešan ovaj svijet za jednu ludnicu“, u kojoj bi li mogao naći mjesta gospodin Kružok, prijatelj malenih, učeno da nam razjasni, čekaju —

Kninski roditelji.

Krapanj

I mi smo ovdje u nedjelju 7. t. mj. lijepo proslavili Papin dan.

Vjerski se život i u našoj župi počeo lijepo da razvija. Crkva nam je zbilja postala preuska. Otkad je k nama došao pošt. o. Vladislav Brusić, i muško i žensko, i mlado i staro dolazi u velikom broju u crkvu. I primanje sv. sakramenta veoma je brojno. Ozbiljno se stalo raditi i zato, da se proširi naša crkva. I kad bude ona proširena, sigurno će se nabožni život u našoj župi razviti do najveće visine.

Nastojanjem o. Vl. Brusića, našega sadašnjeg župnika, dobili smo i lijepu dvoranu sa stalnom pozornicom. Naši redovnici doprinijeli su za nju svekolike žrtve.

Još na Novu Godinu utemeljili smo društvo „Hrvatske Seljačke Katoličke Omladine sv. Antuna“, koje broji 68 članova. Svi su 7. t. mj. pristupili na sv. sakramente i na prsa im je bila prikopčana medalja njihova zaštitnika sv. Antuna. Iz samostanskoga dvorišta, pod zastavom sv. Ante, uz pucnjavu i šavljenje, krenuli su u crkvu, gdje je prije velike Mise bio blagoslov medalja i njihovo prikopčanje na prsa omladinaca. Potom je bila blagoslovljena i razvijena zastava te predana omladinacima uz prigodni žanosni govor, kojim su omladinci bili pozvani, neka u zajednici i slozi porade na tomu, da u sebi osnaže vjeru u Boga i smisao za kršćanski život. Po blagoslovu i podjeljenju medalja slijedila je sv. Misa, a po Misi ophod sa Presv. Olt. Sakramentom

kao u prvu nedjelju mjeseca. Po ophodu slijedio je blagoslov sa „Tebe Boga hvalimo“ za sretan i još dugi život Njegove Svetlosti Pape Pija XI. Preko ove zahvalnice kao i preko sv. Mise narod se u najvećoj pobožnosti molio za zajedničkog Oca svega kršćanstva.

Iza dovršenih pobožnosti u crkvi otišao je sav narod, predvođen od omladinaca, kojima je na čelu stupao barjaktar sa zastavom sv. Antuna, u dvoranu, koju je blagoslovio p. o. Vladislav, samostanski starješina i naš župnik. Nakon blagoslova održao je pobudni govor, a onda su omladinci zapjevali „Do nebesa“ i „Hoćemo Boga“, što je cijeli narod, koji je ispunio dvoranu, složno prihvatio. Nakon ispjevane „Lijepa naša“ narod se razišao, pun zanosa.

Popodne naši su omladinci održali u novoj dvorani lijepu i uspješnu zabavu, koja je bila dobro posjećena. Ovo je prvi nastup naših omladinaca, kojim oni obećavaju, da će nas u buduću još više puta lijepo zabaviti.

Tažnik Društva sv. Antuna

Kruševo

PROSLAVA PAPINA DANA U VEZI SA DOVOĐENJEM VODE OSOJNICE

7. t. mj. naše selo proslavilo je Papin dan prema naredenju preuzv. biskupa. Toga dana pričestila su se i školska djeca i sv. pričest namijenila za ozdravljenje Pape Pija XI i prisustvovala sa gg. nastavnici i mnoštvom naroda svečanom blagodarjenju.

Sama proslava kao i dovršenje radnje od 8 mjeseci te dovođenje vode kroz cijev u rezervoar od oko 2.000 hl narod je začaralo i oduševilo. Rezervoar kao i preti-

Život Šibenika

BRZOJAVNA CESTITKA SV. OCU. 12. t. mj., prilikom 15. godišnjice krunisanja sv. Oca Pape, naš preuzv. biskup napravio je ovaj brzjav: „Pri petnaestoj godišnjici slavnoga vladanja Svetog Oca Pape Pija XI biskup kler društva katoličke akcije vjernici dviju biskupija slavimo najsvetnije Papin Dan podastiremo Kristovu Namjesniku čuvstva sinovske ljubavi poslušna molimo za Njegovu potpuno ozdravljenje prosimo apostolski blagoslov — Biskup Mileta“.

AKADEMIJA U PROSLAVU PAPINOG DANA. Gradsko Vijeće Katoličke Akcije priredilo je u nedjelju 14. t. mj. u Kat. Domu svečanu akademiju u proslavu Papinog dana s ovim programom: Mješoviti „Cecilijanski Zbor“ otpjevao je skladno Rosatijev Papinu himnu. Iza deklamacije D. Maroevića „Papi Piju XI“ održao je V. Čorić proslav o značenju Papinstva u današnjici koja sva vrvi novim idejama, a jedino pravo riješenje u svim pitanjima može dati Crkva. M. Matković deklamirala je veoma lijepo i s puno razumijevanja pjesmu dra I. Ev. Sarića: „Oda Papi Piju XI“. Isto tako i mali D. Aras pjesmu „Mir Kristov u kraljevstvu Kristovu“. U drugom dijelu programa izveden je misterij „I Ona će ti sa-triti glavu“. Moramo istaknuti igru Krajina Zv. u ulozu Krista i Corića V. u ulozu Lucifera. Igra ostalih je bila također na visini. osobito ako se uzme u obzir, da je izvedba misterija po sebi veoma teška. Priredbu je počastio svojim prisustvom preuzv. biskup.

BLAGDAN GOSPE LURDSKE. 11. t. mj. na svečani način proslavljen je blagdan Gospe Lurdske u Docu. Prije blagda-

čak daju sredini sela i okolici žup. crkve i žup. dvora veličajni izgled

I ovim putem u prvom redu zahvaliti nam je gosp. ministru dru. Kožulu, koji je odobrio kredit od 130 hiljada dinara; zatim g. inž. Procijskijeviću, poduzetniču Duplančetu, inspektor g. Görliehu, izveditelju radnje g. Karkoviću te bivšem načelniku g. Urukalo kao i bratu mu g. proti Serdi, a osobito vč. don Mat Klariću, preko koga se isposlovalo kredit, te braći franjevcima i svima, koji su nam pripomogli da dovršimo ovo vebno djelo. Neka im je svima od Boga plata, a od naroda harnost!

Pripominjemo, da će naknadno biti kolaudacija i blagoslov vodovoda.

U ime sela Kruševa
Pavlov Jra Ante, župnik; Vrkić Jure, mjesni starješina.

Vodice

AKADEMIJA U PROSLAVU PAPINOG DANA 14. veljače je zadovoljila Križarska omladina je istupila sa biranim programom pred prijatelje i mješćane koji su ispunili prostorije „Vodičke glazbe“. I ovaj put kao i dosada svakomu pada u oko kako se u Vodicama ne može dati priredba jačega s'ila. Mi u Vodicama nemamo dvorane koju bi moralo imati mjesto sa preko tri tisuće i petsto duša. Sa svake naše veće i manje priredbe odlazimo s odlukom: Moramo stvoriti dugi i široki prostor, gdje će i naša seoska omladina moći pokazati svoju duševnu snagu i sposobnost na pozorišnim daskama. — Ovaj put su na pozornicu istupili oninajmladi, i kod članstva i kod narastaja. Mi smo njihovim istupom zadovoljni.

na bila je devetnica sa propovijedi. Na blagdan pjevale su se Gospine lekcije. Iza pjevanje sv. Mise slijedilo je više tihih sv. Misa, preko kojih je nekoliko stotina vjernika obojega spola pristupilo pričesnom stolu. Svečanu sv. Misu pjevao je preč. don A. Šare. Popodne blagoslov sa Presvetim podijelio je preč. don N. Plančić, a zanosnu propovijed o Papi izrekao vč. don P. Ciklič. Za vrijeme devetnice, kao i na blagdan, na koru su pjevale Križarice iz Docu. — Isto tako je bio svečano proslavljen ovaj Gospin blagdan i u crkvi sv. Lovre.

SASTANAK „ZORE“. Pozivlju se sve članice „Zore“ na redoviti mjesečni sastanak u nedjelju 21. t. mj. u 4 s. popodne u Kat. Domu. Predavanje će održati duhovni voda preč. don I. Berak. Iza sastanka biće pobožnost u crkvi sv. Ivana.

KORIZEMNI BLAGOSLOV U KATEDRALI osim srijede i petka je i svake nedjelje u 6 s. popodne.

VČ. DON GRGO FRZOP, dosadašnji dušobrižnik Dragova, imenovan je za župskoga pomoćnika u Rogoznici.

PREUZV. MONS. DR JOSIP UJCIC, novi beogradski nadbiskup, boravio je ovih dana u Šibeniku i odsjeo u biskupskom sjemeništu. Otputovao je iz Šibenika u srijedu uvečer brzim vlakom za Beograd.

MILOSTINJA ZA SJEMENIŠTE. Po odredbi preuzv. biskupa svake nedjelje iza kvatara kupi se milostinja po našim crkvama za užjog svećeničkoga pomlatka. Tako će se i ove nedjelje skupljati milostinja u tu svrhu i za sv. Misu izmoliće se 5 Očenaša.

IZ TISKARE „KACIĆ“. 6. t. mj. pri ovdješnjem Udruženju Zanatlija naš meter

gosp. Zdravko Belamarić položio je pomoćni ispit iz grafičke struke s odličnim uspjehom. Čestitamo!

„OCEV GRIJEH“, savremenu socijalnu dramu u 4 čina, davaju Križari u nedjelju 21. t. mj. u Kat. Domu. Početak 7 s. naveče. Kratak sadržaj drame je ova Povratak otkeranog sina — radi bijede prpaga i izdajnički posao — pripreme za štraj radnika — studenti radi slobodne ljubav karata i t. d. šire tudinske zavojevacke idje — Epilog. Ulažne cijene su: Sjedalet reda Din 10, II. reda Din 5, stajanje Din 2.

U FOND NASEGA LISTA doprinije su: Don Frane Antunović (Zemunik) i P. dišić M. Vinko (Beograd) po Din 20; Niska Josip (Split) Din 15; don Vlado Pav (Lukoran) i don Ante Madirazza (Trgir) po Din 10. — Uprava im harno i hvaljuje.

PREDAVANJE O „HRV. RADISI“ u nedjelju 14. t. mj. g. dr Zvonko Špracer u ćupkom punim prostorijama „S. ljakće Sloge“ održao je vrlo uspješno jednosatno predavanje o velikoj važnosti i plodnosti im. cijevima „Hrv. Radiše“. Uspješno predavanje je i u tome, što je zaključeno da će se mjesni Radni odbor čim prije organizirati i početi što življim radom.

Po državi

INŽ. KOSUĆIĆ ZAMJENIK DRA. M. CEKA. Zagrebački „Obzor“ od 11. t. n. donosi: „U razgovoru sa inž. Augustom Kosućićem saznali smo, da će on vršiti u svim granama hrvatskog narodnog pokreta funkciju zamjenika predsjednika dra Vlatka Matkovića. U tom svom svojstvu inž. Kosućić će vat će upute i nadzirati rad usanova i organizacija hrvatskog narodnog pokreta, v. št. će, gdje se pokaže potreba, pripremiti za reorganizaciju. Za to se inž. Kosućić posebno informira o svim važnim pitanjima koja su u vezi sa radom hrvatskog narodnog pokreta. Možemo istaknuti da inž. Kosućić promatrajući sa široke opće narodne perspektive sve naše političke, socijalne, ekonomske i kulturne probleme, smatra neohodno potrebnom skladnu suradnju svih hrvatskih staleža u narodnom poslu te da svaku manifestaciju i svaki rad narodnog stava treba podrediti našim općim narodnim i političkim zahtjevima.“

FINANCIJSKI ODBOR NAR. SKUPŠTINE završio je pretres proračuna pojedinih ministarstava te prihoda i rashoda kao i financijskog zakona za 1937—38 i dr. proračun uputio na pretres Nar. Skupštine. Ministar financija g. Letica izjavio je, da snižena zemljarina na jednu trećinu važi i samo za g. 1937. već i za g. 1938. Pretsjednik fin. odbora g. V. Janjić predložio amandman, kojim se od 1. VII. t. g. stanovljava Ministarstvo za propagandu i Ministarstvo vjera, a ukida Ministarstvo fizičko vaspitanje naroda. U obrazloženju je naveo, da Min. za propagandu ima veliki broj država u Evropi, a Min. vjere je potrebno, da rukovodi vjerskim poslovima i vodi vjersku politiku u našoj državi, u kojoj ima 13 priznatih vjeroispovjesta.

O. DR GABRO CVITANOVIC, profesor i rektor franjevačke bogoslovije Makarskoj, 8. t. mj. navršio je svoju 50-godišnjicu, koju su njegova braća i bogoslov proslavili u tišini franjevačkoga samostana. Poznat je njegov zamjerni svećenički, naučni i naročni rad. Neka ovom prilikom primi naše najsrdajnije čestitke!

ULOZI NA ŠTEDNJU POVEĆALI SE za 551 milijun dinara u 1936. godini, je krajem 1936. u svima bankama i štedenicama bilo ukupno uloga na štednju 1 milijardi i 671 milijun dinara.

DRŽAVNE ZELJEZNICE prevezle su prošle godine 49 milijuna 911 hiljada i 21 putnika.

ZA PREDSEDNIKA KONZORCIJE „HRVATSKOG DNEVNIKA“ mjesto dr. Zige Sola na zadnjoj sjednici konzorcija zabran je inž. August Kosućić.

TALIJANSKI PAROBROD „EINA“ koji je, kako smo to već javili nastradao na grebenima kod Dugog otoka, toliko je oštećen, da će morati biti napušten.

MALI OGLASNIK

UNAJMLJUJE SE DUCAN za trgovinu: Novi Pazar kući br. 298. — Za potvrtje obavijesti obratiti se vlasniku g. Petru Kitaroviću pk. Jakova.

STIGLE SU SREĆKE ZA V. RAZRED 33 kola. Vučenje počelo je 9. veljače i traje do 3. ožujka. Srećaka za ovaj razred svim podjelama možete još dobiti u Trafici „Karitas“ (kraj knjižare g. Grg. Račića) — Šibenik.

JAVNA ZAHVALA

U noći između 3. i 4. siječnja o. g. pojavio se požar u našoj župskoj crkvi, te nam je tom prilikom potpuno izgorio glavni oltar Blažene Djevice Marije, dok je istodobno znatno oštećena unutrašnjost cijele crkve, oltara i orgulja.

„Croatia“ osiguravajuća zadruga u Zagrebu, kod koje smo našu crkvenu imovinu osigurali, procijenila je nastalu štetu putem podružnice u Splitu u najkraće vrijeme, te nam — unatoč prenislog osiguranja — pružila putem svoje kulantnosti otštetu, kojoj se nismo mogli, a niti smjeli nadati.

Neka joj Bog za njenu susretljivost naplati, a mi ju preporučamo svuda i svakome.

U Kuni, dne 3. veljače 1937.

Crkvinarstvo župske crkve Gospe Uznesenja u Kuni
Don Mato K. Milić uprav. župe

v. r.

Mato Rusković
v. r.

Vjekoslav Viočić
v. r.